

Mette Heidi Bergsvåg Ekrheim, representant for Senterpartiet, har sendt spørsmål til møtet i SAMO 16. september 2020. I e-post dagsett 9. september 2020, skriv ho:

Hei, eg syner til avslaget på Bømlo kommune sin søknad om skilting for å unngå tungtrafikk til lakseslakteria gjennom i bustadområda på FV 5004. Det vert sagt at skilting med forbod mot store køyretøy ikkje kan setjast opp sidan bussar skal trafikkerast strekninga, kan ein då i staden setja opp forbodsskilt med underskilt for unntak for buss i rute?

Eller skilt som vist under for å hindra vogntog?

Det er smale, dårlege vegar der born ferdast til og frå skule og fritidsaktivitetar, det bør ut frå trafikksikringomsyn kunna visast smidigheit frå SVV både i dette og i tilsvarende tilfeller.

Svar frå fylkesdirektøren

Saka gjeld uynskt trafikk med vogntog langs ein smal og svingete fylkesveg med spreidd busetnad. Vogntoga skal i all hovudsak til eit stort lakseslakteri. Vegen var tidlegare einaste aktuelle veg, men som del av Bømlo-pakken vart slakteriet tilknytt betre veg frå ein annan kant. Den «gamle» vegen vart då nedskriven til maks vogntoglengde på 12,40 m og maks totalvekt 50 tonn (Bkt8). For å bidra til at vogntoga brukar den nye vegen, er det sett opp visningsskilt som viser «rett» veg til lakseslakteriet.

Det er om lag 400 m kortare til lakseslakteriet via den gamle vegen enn via den nye, så ein del GPS-tenester viser derfor den «gamle» vegen. Fylkesdirektøren ser ofte at dette endrar seg etter kvart som nye vegar vert innarbeidd hjå GPS-leverandørane.

Fylkesdirektøren har hatt saka oppe til vurdering i juni 2020. Det har vore fleire liknande tilfelle der ein ynskjer tiltak for å redusere uynskt trafikk.

Vegtrafikklova krev at alle som køyrer større køyretøy til ei kvar tid skal vite kva som er grensene for lengd og last for den vegen dei køyrer. Desse grensene vert publisert i veglister - det vert ikkje vist med skilt. Dessverre er desse listene litt vanskeleg tilgjengeleg informasjon for ukjende sjåførar. Statens vegvesen og Politiet fører kontroll med dette regelverket, og gebyra for å bryte det er relativt store.

Skiltregelverket legg til grunn at dette normalt skal løysast gjennom veglistene - ikkje med forbodsskilt. Men det finst ein unntaksregel. Det er også viktig at det ikkje er mogleg å gi dispensasjon frå forbodsskilt, mens ein kan søke dispensasjon frå veglistene ved behov. Dette kan vere viktig ved bygging i nærområdet eller på t.d. fjellvegar der kraftselskap er aktive.

Fylkesdirektøren meiner vi primært bør legge til grunn hovudregelen etter regelverket. Men der den uynskte trafikken fører til «vesentleg trafikkkfare eller regelmessig fører til store avvik i trafikkavviklinga» kan vi vurdere å skilte etter unntaksregelen.

Det har også vore drøfta ulike variantar av opplysningsskilt. Felles for desse er at dei ikkje er normerte skilt, og dermed krev særskilt løyve frå Vegdirektoratet før dei kan setjast opp. Fylkesdirektøren meiner forbodsskilt truleg vil ha betre effekt enn opplysningsskilt der skilt er nødvendig. Ved høve vil fylkesdirektøren likevel oppmode Vegdirektoratet om å innarbeide eit eigna skilt eller betre digitale løysingar for å opplyse ukjende sjåførar om gjeldande veglister.

I denne konkrete saka vurderte fylkesdirektøren at sidan den uynskte trafikken i all hovudsak var knytt til ei enkelt verksemd, bør vi kunne forvente at verksemda stiller krav til sine transportørar om å bruke den nye, skilta ruta, og respektere veglistene for den «gamle» ruta. Vidare fann fylkesdirektøren at korkje omfanget eller dei negative ulempene av den uynskte trafikken langs den «gamle» vegen var tilstrekkelege til å skilte forbodsskilt etter unntaksregelen.